

Dosarul nr. 2rac-67/19

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Central – N. Șova
Instanța de apel: CA Chișinău – N. Simciuc, I. Cotruță, I. Țurcan

ÎNCHEIERE

27 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nina Vascan
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Olioteh - Exim”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Olioteh - Exim” împotriva Societății pe Acțiuni „Termoenegromontaj” cu privire la restituirea taxei încasate ilegal, încasarea dobânzii de întârziere, a cheltuielilor de judecată și cererea reconvențională înaintată de către Societatea pe Acțiuni „Termoenegromontaj” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Olioteh - Exim” cu privire la încasarea datoriei pentru energia electrică, pentru arendă, penalităților și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din data de 26 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Olioteh - Exim”, s-a menținut hotărârea din data de 27 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

constată:

La 20 noiembrie 2012 Societatea cu Răspundere Limitată „Olioteh - Exim” (în continuare SRL „Olioteh - Exim”) a depus cerere de chemare în judecată, concretizată ulterior, împotriva Societății pe Acțiuni „Termoenegromontaj” (în continuare SA „Termoenegromontaj”), prin care a solicitat restituirea taxei încasate ilegal în mărime de 4 735 lei, încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 4 450,15 lei, a cheltuielilor de judecată. (f.d. 4, 102-103, 181, 219, vol. I)

În motivarea acțiunii societatea reclamantă a indicat că la 27 iunie 2001 între SA „Termoenegromontaj” în calitate de locator și SRL „Olioteh-Exim” în calitate de locatar a fost încheiat contractul de locațiune nr.4, obiectul contractului fiind darea în

locațiune a încăperii cu suprafața de 360 m.p., din str. Sarmizegetusa, 94/2, mun. Chișinău, pentru o perioadă de 13 ani.

Prin actul de predare-primire din data de 02 iulie 2001 SA „Termoenergomontaj” a predat, iar SRL „Oliotex Exim” a primit încăperea cu numărul de inventariere 3002, în starea descrisă în act.

SRL „Oliotex-Exim” a mai menționat că în perioada iulie 2001 - aprilie 2002 a efectuat reparație capitală și amenajarea încăperii primite pentru organizarea activității conform prevederilor pct.7 din contract, iar începând cu luna mai 2002 a început activitatea prognozată.

Locatarul și-a onorat obligațiunile asumate conform prevederilor contractului nr.4 din 27 iunie 2001, achitând în termen chiria, energia electrică și alte servicii prestate de către alți furnizori.

În legătură cu schimbarea administratorului SA „Termoenergomontaj” între locator și locatar au apărut neînțelegeri. Astfel, la începutul anului 2011, la indicația noului administrator al SA „Termoenergomontaj” a început să fie percepută de la locatar taxa de intrare pe teritoriu în mărime de 25,00 lei. Pentru a prelungi activitatea și nu a stopa lucrul, a fost nevoită să achite această taxă de intrare, care la situația lunii noiembrie 2012 constituia suma de 4 375 lei.

La 02 noiembrie 2012 SA „Termoenergomontaj” a deconectat una din liniile de cablu electric care alimentează cu energie electrică încăperea închiriată de către SRL „Oliotex Exim”, ceea ce a condus la stoparea activității întreprinderii, ducând la pierderi financiare.

Faptul deconectării de la sursa electrică este confirmat prin actele de constatare nr. 087a-7 din 06 noiembrie 2012 și nr. 087a-7 din 07 noiembrie 2012, întocmit de executorul judecătoresc Iurie Gîlca și a actului din 06 noiembrie 2012 a SA „Moldelectromontaj”.

La 09 noiembrie 2012 a expediat în adresa pârâtei reclamație privind înlăturarea obstacolelor și reconectarea la sursa de energie și tot la data de 09 noiembrie 2012, a expediat o telegramă prin care a solicitat restabilirea schemei de alimentare cu energie electrică trei faze. Până la 15 noiembrie 2012 nu a primit nici un răspuns la reclamație și nici n-a fost restabilită schema de conectare la panoul de distribuire a energiei electrice.

Societatea reclamantă a menționat că acțiunile SA „Termoenergomontaj” sunt ilegale și contravin prevederilor contractului din 2001 și a acordului adițional nr.2 din 01 iunie 2008 cu privire la regulile de folosire a energiei electrice, a acordului adițional nr.4 din 09 februarie 2009 la contractul de locațiune nr.4 din 2001, prin care societatea pârâtă s-a obligat să nu creeze impedimente în activitatea locatarului.

SA „Termoenergomontaj” a depus cerere reconvențională, concretizată ulterior, împotriva SRL „Oliotex Exim”, prin care a solicitat încasarea sumei de 12 631,54 lei, încasarea cheltuielilor de judecată, inclusiv asistența juridică în sumă de 5 000 lei, încasarea taxei de stat în mărimea bonurilor anexate la materialele cauzei. (f.d. 121-122, 225-226, vol.I)

SA „Termoenergomontaj” și-a întemeiat pretențiile pe contractul de locațiune nr. 4 și a acordului adițional nr. 2 la contractul de locațiune.

Locatorul a indicat că SRL „Olioteh Exim” a acumulat datorii la energia electrică, la plata chiriei pentru luna iulie 2014 în sumă de 4 078,78 lei, inclusiv penalitatea pentru neachitare în mărime de 2 732,78 lei, la plata pentru serviciile comunale pentru luna enunțată în mărime de 546,46 lei, inclusiv penalitatea pentru neachitarea serviciilor comunale în sumă de 98,36 lei, penalitatea pentru neachitarea serviciilor electrice în mărime de 150,66 lei, precum și impozitul pentru serviciile electrice în mărime de 190,80 lei, penalitatea pentru serviciile prestate în anul 2012 în mărime de 406,63 lei.

Prin hotărârea din data de 27 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Olioteh Exim” împotriva SA „Termoenergomontaj”, s-a admis parțial cererea reconvențională a SA „Termoenergomontaj” împotriva SRL „Olioteh Exim”, s-a încasat de la SRL „Olioteh Exim” în beneficiul SA „Termoenergomontaj” suma de 11 707, 15 lei cu titlu de datorie și penalitate, precum și suma de 3 351,21 lei cu titlu de cheltuieli de judecată. (f.d. 23, 29-37, vol.II)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 26 septembrie 2018 a respins ca fiind neîntemeiat apelul declarat de către SRL „Olioteh Exim”, a menținut hotărârea din data de 27 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central. (f.d. 70, 71-80, vol.II)

Pentru a decide astfel instanțele de judecată au reținut că pretențiile SRL „Olioteh Exim” cu privire la ilegalitatea încasării sumelor percepute cu titlu de taxă pentru intrarea pe teritoriu în mărime de 4 375 lei, nu a fost probată.

Cu referire la cererea reconvențională înaintată de către SA „Termoenergomontaj” instanțele de judecată au constatat cu certitudine că reieșind din prevederile contractuale, la care părțile din litigiu s-au obligat, din materialele cauzei, precum și din cadrul normativ legal care reglementează executarea obligațiilor, aceasta este parțial întemeiată. SRL „Olioteh Exim” nu și-a exercitat obligațiunile contractuale și a acumulat față de SA „Termoenergomontaj” o datorie, care a fost dispusă spre încasarea, luându-se în calcul și termenul de prescripție.

Împotriva deciziei instanței de apel, la data de 17 decembrie 2018 a depus recurs SRL „Olioteh Exim”, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii reconvenționale și admiterea cererii de chemare în judecată înaintată de către recurentă. (f.d. 86-87, vol.II)

În motivarea recursului SRL „Olioteh Exim” a indicat că hotărârile contestate au fost emise cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material, ignorând probele veridice și suficiente pentru elucidarea circumstanțelor importante speței.

La 08 februarie 2019 SA „Termoenergomontaj” a depus referință la recursul înaintat de către SRL „Olioteh Exim”, prin care a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil. (f.d. 92-96, vol.II)

În conformitate cu art. 434, alin. (1) al Codului de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la data de 26 septembrie 2018, a publicat-o pe portalul instanțelor de judecată la 25 octombrie 2018, a expediat-o participanților la proces la 26 octombrie 2018.

În aceste circumstanțe recursul declarat de către SRL „Olioteh Exim” la 17 decembrie 2018 se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către SRL „Olioteh Exim”, este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către SRL „Olioteh Exim”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurentă nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Olioteh Exim”, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Olioteh Exim”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nina Vascan

Maria Ghervas